

1 Hvad er betingelserne for at opnå skilsmisse?

En af ægtefællerne eller begge ægtefæller kan søge om skilsmisse. Under visse omstændigheder skal der være en betænkningstid på seks måneder forud for skilsmissen. Dette er tilfældet:

hvis begge ægtefæller begærer det,

hvis én af ægtefællerne rent faktisk bor fast sammen med sit eget barn under 16 år, som den pågældende har forældremyndighed over, eller

hvis kun den ene af ægtefællerne ønsker ægteskabet opløst.

I visse undtagelsestilfælde har dog selv ægtefæller, som opfylder en af ovennævnte betingelser, ret til skilsmisse uden betænkningstid. Dette er tilfældet, hvis de har levet adskilt i to år. En ægtefælle har også ret til skilsmisse uden betænkningstid, hvis det kan bevises, at den pågældende er blevet tvunget til at indgå ægteskabet, eller hvis vedkommende har indgået ægteskabet før sit fyldte 18. år uden tilladelse fra den kompetente myndighed. Hvis ægteskabet er indgået på trods af, at ægtefællerne er nært beslægtet, eller hvis ægteskabet er indgået, selvom en af ægtefællerne allerede var gift eller partner i et registreret partnerskab, og det tidligere ægteskab eller partnerskab ikke er opløst, har begge ægtefæller også ret til skilsmisse uden betænkningstid.

2 Hvad anses for skilsmissegrund?

En ægtefælle har altid ret til at få dom for skilsmisse og skal ikke anføre særlige grunde til støtte herfor.

3 Hvilke retlige følger har en skilsmisse med hensyn til:

3.1 de personlige relationer mellem ægtefællerne (f.eks. efternavn)?

Hvis en af ægtefællerne har taget den anden ægtefælles efternavn, har den pågældende ret til at tage det efternavn igen, som vedkommende senest brugte inden ægteskabet.

3.2 deling af ægtefællernes formue?

Efter en skilsmisse skal boets aktiver fordeles mellem dem. Hovedreglen er, at de deles ligeligt. Årsagen til ægteskabets opløsning er uden betydning for fordelingen af boets aktiver.

3.3 ægtefællernes mindreårige børn?

Efter en skilsmisse har parterne automatisk fortsat fælles forældremyndighed over deres børn. Den fælles forældremyndighed kan dog ophæves af retten, af egen drift, hvis den finder, at fælles forældremyndighed er åbenbart uforenelig med barnets tarv, eller

på anmodning af en af parterne, hvis retten finder, at det er bedst for barnet, at den ene af forældrene tillægges forældremyndigheden alene.

Hvis begge parter begærer den fælles forældremyndighed ophævet, har retten pligt til at gøre det.

Begge forældre har pligt til at forsørge barnet. Den forælder, som ikke bor sammen med barnet, opfylder sin forsørgelsespligt ved at betale børnebidrag til den anden.

3.4 forpligtelsen til at betale underholdsbidrag til den anden ægtefælle?

Efter skilsmissen skal parterne hver især forsørge sig selv. Der kan kun gøres undtagelse herfra i særlige situationer, bl.a. hvis den ene part har svært ved at forsørge sig selv efter et langvarigt ægteskabs opløsning, eller hvis der er andre tungtvejende begrundelser for det.

4 Hvad betyder det retlige begreb "separation" i praksis?

Der findes ingen regler om separation i svensk lovgivning.

5 Hvad er betingelserne for at opnå separation?

Der findes ingen regler om separation i svensk lovgivning.

6 Hvilke retlige følger har en separation?

Der findes ingen regler om separation i svensk lovgivning.

7 Hvad betyder det retlige begreb "omstødelse af ægteskab" i praksis?

Der findes ingen regler om omstødelse af ægteskab i svensk lovgivning. Et ægteskab kan opløses enten derved, at den ene ægtefælle dør, eller ved at en domstol opløser ægteskabet ved dom.

8 Hvad er betingelserne for at få omstødt et ægteskab?

Der findes ingen regler om omstødelse af ægteskab i svensk lovgivning.

9 Hvilke retlige følger har omstødelsen af et ægteskab?

Der findes ingen regler om omstødelse af ægteskab i svensk lovgivning.

10 Findes der udenretslige alternativer til løsning af spørgsmål vedrørende skilsmisse?

Det er kun retten, som kan træffe afgørelse om opløsning af et ægteskab ved skilsmisse. Derimod findes der alternative metoder til at løse de forskellige spørgsmål, som kan opstå i forbindelse med skilsmissen.

Ægtefællerne kan få såkaldt familierådgivning, som tager sigte på at bearbejde samlivskonflikter. På den måde kan ægtefællerne få hjælp til at løse problemer og konflikter, så de kan fortsætte samlivet. Hvis samlivet allerede i praksis er ophørt, kan familierådgivningen i stedet bidrage til at dæmpe konflikten og gøre det muligt for de voksne at fungere sammen i forældrerollen. Familierådgivning tilbydes af såvel det offentlige (kommuner) som kirkelige organer samt af private. Kommunerne har pligt til at sørge for, at de, som anmoder om det, får familierådgivning.

Parterne har også ret til en såkaldt samarbejdssamtale. Denne samtale drejer sig ikke om forholdet mellem de voksne, men udelukkende om barnet.

Samarbejdssamtalen tager i første række sigte på at skabe enighed i spørgsmålet om forældremyndigheden over barnet, barnets bopæl og samvær med barnet. Samarbejdssamtalen foregår med sagkyndig bistand. Kommunerne har pligt til at tilbyde en samarbejdssamtale, hvis der anmodes om det.

Hvis ægtefællerne ønsker at ændre på forholdene vedrørende forældremyndigheden, barnets bopæl eller samværsret over deres fælles børn, kan dette foregå ved, at de træffer aftale om det. Denne aftale skal godkendes af de sociale myndigheder.

11 Til hvilken instans skal jeg indgive min ansøgning (begæring) om skilsmisse/separation/omstødelse af ægteskab? Hvilke formaliteter skal overholdes, og hvilke dokumenter skal jeg vedlægge min ansøgning?

Der findes ingen regler om separation eller omstødelse af ægteskab i svensk ret.

Forudsætningen for, at man kan henvende sig til en svensk domstol med en skilsmissebegæring, er for det første, at den svenske domstol rent faktisk har kompetence til at behandle sagen. Dette er naturligvis tilfældet, hvis begge ægtefæller er svenske statsborgere og bor i Sverige. Men svenske domstole har også kompetence i følgende tilfælde:

hvis begge ægtefæller er svenske statsborgere

hvis den skilsmissesøgende er svensk statsborger og har værning i Sverige eller tidligere har haft værning i Sverige efter det fyldte 18. år

hvis den skilsmissesøgende ikke er svensk statsborger, men har haft værning i Sverige i mindst et år, eller

hvis sagsøgte har værning i Sverige.

Hvis det er konstateret, at en svensk domstol har kompetence til at behandle skilsmissspørgsmålet, tages sagen op i den byret (*tingsrätt*) i Sverige, i hvis retskreds kvinden eller manden har hjemting. Hvis ingen af dem har hjemting i Sverige, behandles sagen af Stockholms byret.

En skilsmisssesag kan bringes for en byret på to forskellige måder. Hvis begge ægtefæller ønsker skilsmisse, skal de indgive en fælles begæring herom. Hvis kun en af ægtefællerne vil skilles, må den ægtefælle, som ønsker skilsmisse, indgive en anmodning om udtagelse af stævning til byretten. I begge tilfælde skal der vedlægges et *personbevis* for begge ægtefæller. Et sådant bevis kan man få på *Skatteverket*.

12 Kan jeg få helt eller delvis fri proces?

I skilsmisssesager og dermed forbundne spørgsmål kan der kun ydes retshjælp, når der er særlige grunde (*särskilda skäl*) hertil.

13 Er det muligt at anke en afgørelse om skilsmisse/separation/omstødelse af ægteskab?

Der findes ingen regler om separation eller omstødelse af ægteskab i svensk ret.

Ja, en skilsmisssedom kan ankes.

14 Hvad er fremgangsmåden, hvis jeg ønsker at få en afgørelse om skilsmisse/separation/omstødelse af ægteskab, som er truffet af en domstol i en anden EU-medlemsstat, anerkendt i denne medlemsstat?

I henhold til Rådets forordning (EF) nr. 2201/2003 [ANGIV LINK] om domstolenes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser i ægteskabsager samt i sager vedrørende forældremyndighed samt om ophævelse af forordning (EF) nr. 1347/2000 (Bruxelles II-forordningen) skal retsafgørelser, der er truffet i én medlemsstat, anerkendes i de øvrige medlemsstater, uden at der stilles krav om anvendelse af en særlig fremgangsmåde. Anerkendelse kan dog afslås af visse grunde.

Hovedreglen i Bruxelles II-forordningen er altså, at en afgørelse om skilsmisse, separation eller omstødelse af ægteskab, som er truffet i en anden medlemsstat, automatisk skal ligestilles med og have samme retsvirkninger som en tilsvarende svensk afgørelse. Selv om forordningen således bygger på princippet om automatisk anerkendelse, er det dog muligt for en berørt part at få fastslået, at den udenlandske afgørelse anerkendes eller ikke anerkendes i Sverige. En sådan begæring indbringes for landsretten *Svea hovrätt*, som i denne fase tager stilling til begæringen uden at høre modparten.

15 Hvilken domstol skal jeg rette henvendelse til for at gøre indsigelse mod anerkendelsen af en retsafgørelse om skilsmisse/separation/omstødelse af ægteskab, som er truffet af en domstol i en anden medlemsstat? Hvad er fremgangsmåden i sådanne tilfælde?

Man skal henvende sig til *Svea hovrätt*, hvis man vil benytte sig af muligheden i Bruxelles II-forordningen for at få fastslået, at den udenlandske afgørelse anerkendes i Sverige (se ovenstående spørgsmål 14) [ANGIV LINK TIL OVENSTÅENDE SPØRGSMÅL 14]. Hvis *Svea hovrätt* i en sådan sag har fastslået, at den pågældende afgørelse skal anerkendes af Sverige, er det muligt for den anden part at anmode om, at denne afgørelse ændres. En sådan ændringsanmodning indgives til *Svea hovrätt*, som i det videre forløb skal høre begge parter. *Svea hovrätts* afgørelse kan efterfølgende indbringes for højesteret.

16 Hvilken skilsmissselovgivning anvender domstolene i skilsmisssesager mellem ægtefæller, der ikke har bopæl i denne medlemsstat, eller som har forskellig nationalitet?

En skilsmissebegæring, som behandles af en svensk domstol, skal altid prøves efter svensk lovgivning (*lex fori*-princippet).

I visse tilfælde skal bestemmelserne i udenlandsk lovgivning dog også tages i betragtning. Det drejer sig om følgende tilfælde:

Hvis begge ægtefæller er udenlandske statsborgere, og ingen af dem har haft hjemting i Sverige i det seneste år, kan der ikke mod den ene parts vilje afsiges skilsmisssedom, hvis der ikke findes grundlag for det i lovgivningen i den stat, hvor en eller begge parter er statsborgere.

Hvis begge ægtefæller er udenlandske statsborgere, og en af dem gør gældende, at der ikke er grundlag for at opløse ægteskabet efter loven i den stat, hvor han eller hun er statsborger, kan der ikke afsiges skilsmisssedom, hvis der er særlige hensyn til den pågældende ægtefælle eller til fællesbørn, der taler imod det.

Det skal understreges, at der selv i de to ovennævnte tilfælde er tale om ren anvendelse af svensk lovgivning, men med en vis grad af beskyttelse mod, at der afsiges skilsmisssedom efter svensk ret, såfremt ægtefællerne har en svag tilknytning til Sverige, og tungtvejende grunde taler imod dette.

Sidste opdatering: 21/12/2015

De nationale sprogudgaver af denne side vedligeholdes af EJM-kontaktpunkterne. Oversættelserne er lavet af Europa-Kommissionen. Eventuelle ændringer af originalen, som de kompetente nationale myndigheder har lavet, er muligvis ikke gengivet i oversættelserne. Hverken ERN eller Kommissionen påtager sig noget ansvar for oplysninger og data, der er indeholdt i eller henvises til i dette dokument. Med hensyn til de ophavsretlige regler i den medlemsstat, der er ansvarlig for nærværende side, henvises der til den juridiske meddelelse.